

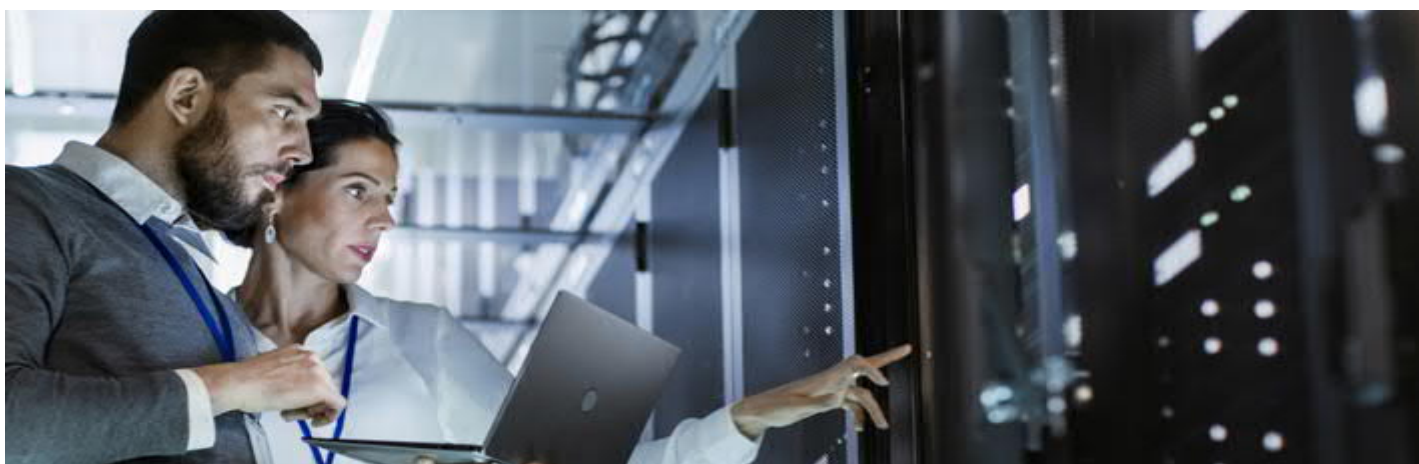
Wet ongewenste zeggenschap telecommunicatie

“Is it all in the name?”

Het valt niet te ontkennen: de telecomsector maakt tegenwoordig een cruciaal onderdeel uit van onze samenleving. Dit biedt voor veel partijen kansen, maar brengt aan de andere kant ook significante risico's met zich mee. Dat de politiek zich hier inmiddels ook van bewust is blijkt uit het wetsvoorstel “Wet ongewenste zeggenschap telecommunicatie” dat onze staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat (hierna de “Staatssecretaris”) bij de Tweede Kamer heeft ingediend. Dit wetsvoorstel moet voorkomen dat “een op basis van geopolitieke motieven handelende partij” een te grote invloed krijgt op vitale delen van de Nederlandse telecomsector.

Het risico bestaat dat van deze invloed misbruik zal worden gemaakt met potentieel maatschappelijk ontwrichtende effecten als gevolg. Ook ligt het risico van misbruik door op grote schaal de vertrouwelijkheid van communicatie te schenden op de loer.

Opmerkelijk is dat de Afdeling advisering van de Raad van State (hierna de “AARvS”) een aantal belangrijke kritische kanttekeningen heeft geplaatst bij dit wetsvoorstel en dientengevolge tegen het indienen ervan heeft geadviseerd.

Inhoud wetsvoorstel

In essentie komt het wetsvoorstel er op neer dat de minister van Economische Zaken en Klimaat (hierna de "Minister") de bevoegdheid krijgt om het houden of verkrijgen van overwegende zeggenschap in een telecompartij te verbieden. Overwegende zeggenschap wordt, onder andere, gedefinieerd als het houden van minimaal dertig procent van de stemmen in de aandeelhoudersvergadering of de bevoegdheid om meer dan de helft van de bestuurders of commissarissen te benoemen of te ontslaan.

Wanneer een partij overwegende zeggenschap wil verwerven in een telecompartij, is hij verplicht dat te melden aan de Minister indien deze zeggenschap leidt tot "relevante invloed" in de telecomsector. Relevante invloed bestaat indien misbruik of opzettelijke uitval van de betrokken telecompartij door de verkrijgende of houdende partij zou kunnen leiden tot, kort gezegd, een onrechtmatige inbreuk op de vertrouwelijkheid van communicatie of een onderbreking van telecomdiensten voor een significant aantal eindgebruikers.

Indien de Minister van oordeel is dat de overwegende zeggenschap leidt tot een bedreiging van het publieke belang dan kan de Minister de overname verbieden. Ook kan de Minister bij een bestaande situatie van overwegende zeggenschap, het houden van deze zeggenschap verbieden op basis van dezelfde grondslag. De aandeelhouder kan dan worden verplicht om afstand te doen van zijn overwegende zeggenschap. Van een bedreiging van publiek belang is bijvoorbeeld sprake indien de verkrijger of houder een ongewenst persoon is of een staat, entiteit of persoon is waarvan bekend is, of waarvoor gronden zijn te vermoeden dat deze de intentie heeft een telecompartij te beïnvloeden om misbruik of opzettelijke uitval mogelijk te maken of indien de identiteit van de werkelijke verkrijger of houder niet kan worden vastgesteld.

Kritiek AARvS

De belangrijkste kritiek van de AARvS is dat het wetsvoorstel niet voorziet in een adequaat instrument om het beoogde doel te dienen. Volgens de memorie van toelichting is het doel "het beschermen van het blijvend adequaat functioneren en de integriteit van de voor de Nederlandse maatschappij vitale telecommunicatiesector". Op zichzelf een prijzenswaardig doel, zo concludeert ook de AARvS. Echter, het wetsvoorstel dient dit doel slechts op een indirecte manier. In tegenstelling tot wat de naam van het wetsvoorstel doet vermoeden, heeft het niet als primair doel het tegengaan van ongewenste zeggenschap in de telecomsector, maar het beschermen van het functioneren en de integriteit van de telecomsector. Het voorkomen van ongewenste zeggenschap in een telecompartij is slechts één manier waarop dit doel gediend kan worden.

De AARvS pleit terecht voor een meer directe benadering die nauwer aansluit bij het doel van de wet. Een alternatief dat door de AARvS voorgesteld wordt is de Minister de bevoegdheid toe te kennen om telecompartijen concrete aanwijzingen te kunnen geven in het geval er een concrete dreiging bestaat voor de telecomsector. De Minister kan deze bevoegdheid dan aanwenden om de instandhouding, exploitatie en integriteit van de telecomsector te verzekeren. De AARvS beseft dat ook deze benadering diep ingrijpt in de voor veel mensen heilige private eigendomsrechten, maar door dit ingrijpen te koppelen aan een concrete dreiging is een dergelijke ingreep veel gericht dan het huidige wetsvoorstel en daardoor beter te rechtvaardigen. Er wordt immers pas ingegrepen op het moment dat er concrete aanwijzingen van een dreiging bestaan en niet, zoals het wetsvoorstel nu beoogt, op een moment dat er veelal nog onvoldoende informatie beschikbaar zal zijn om een goede inschatting te kunnen maken van een eventuele bedreiging.

Partijen die van plan zijn om overwegende zeggenschap te verwerven zullen immers niet op voorhand blijf geven er op uit te zijn het adequaat functioneren en de integriteit van de telecomsector te willen gaan verstoren.

Ook wijst de AARvS er op dat er veel vage en onduidelijke normen in het wetsvoorstel gebruikt worden. De AARvS wijst als voorbeeld op de ruime en onduidelijke omschrijving van "publiek belang". Deze vage normen kunnen eenvoudig leiden tot grote onduidelijkheid binnen de telecomsector over de exacte reikwijdte van dit voorstel. Het is voor partijen dan onduidelijk wat er precies van hen verwacht wordt en wat de precieze bevoegdheden van de Minister zijn om in te grijpen en onder welke voorwaarden. Het ingrijpen op basis van vage en onduidelijke normen zou, zoals heel voorzichtig geformuleerd door de AARvS, spanningen kunnen oproepen voor wat betreft het eigendomsrecht zoals opgenomen in het EVRM.

Contactpersoon:

Voor vragen over dit onderwerp kunt u contact opnemen met:

Perry van der Heide

Advocaat Corporate / M&A

M: +31 (0) 6 21 25 28 76

E: perry.van.der.heide@hvglaw.nl

Hoe nu verder?

Ondanks het negatieve advies van de AARvS heeft de Staatssecretaris het wetsvoorstel dus toch in de huidige vorm bij de Tweede Kamer ingediend. De memorie van toelichting verwijst naar de perikelen rond de overname van KPN door América Móvil in 2013 om de noodzaak van het wetsvoorstel te benadrukken. De Staatssecretaris gaat in de toelichting voorbij aan de kritiek van de AARvS en het hierboven geschetste alternatief. De bal ligt nu bij de Tweede Kamer. Gelet op de stevige kritiek die er reeds in verschillende media is geuit (zie bijvoorbeeld het artikel "Telecomwet blinkt uit door vaagheid, vinden beleggers en bedrijven" uit het FD van 12 maart 2019) op dit wetsvoorstel is het niet moeilijk voor te stellen dat er nog wel het één en ander verwacht kan worden vanuit de Tweede Kamer.

To be continued.....

HVG Law

Over HVG Law

HVG Law LLP (HVG Law) is een toonaangevend advocaten- en notarissenkantoor met hoogwaardige juridische dienstverlening. Onze advocaten en (kandidaat-)notarissen zijn actief op alle rechtsgebieden die voor het bedrijfsleven, aandeelhouders en overheden relevant zijn. Met vestigingen in Amsterdam, Den Haag, Eindhoven, Rotterdam, Utrecht, New York, Chicago en San Jose (desks bij Donahue & Partners LLP) zijn wij in staat u passende oplossingen te bieden voor al uw juridische vraagstukken. In Nederland heeft HVG Law LLP een strategische alliantie met Ernst & Young Belastingadviseurs LLP en maakt onderdeel uit van het global EY Law netwerk.

hvglaw.nl

HVG Law LLP is een limited liability partnership opgericht naar het recht van Engeland en Wales en geregistreerd bij Companies House onder registratienummer OC335658 en is geregistreerd bij het Nederlandse handelsregister van de Kamer van Koophandel onder nummer 24433164.

© 2019 HVG Law LLP

Alle rechten voorbehouden.

Deze publicatie is met grote zorgvuldigheid samengesteld. Voor mogelijke onjuistheid en/of onvolledigheid van de hierin verstrekte informatie aanvaardt HVG Law geen aansprakelijkheid, evenmin kunnen aan de inhoud van deze publicatie rechten worden ontleend.